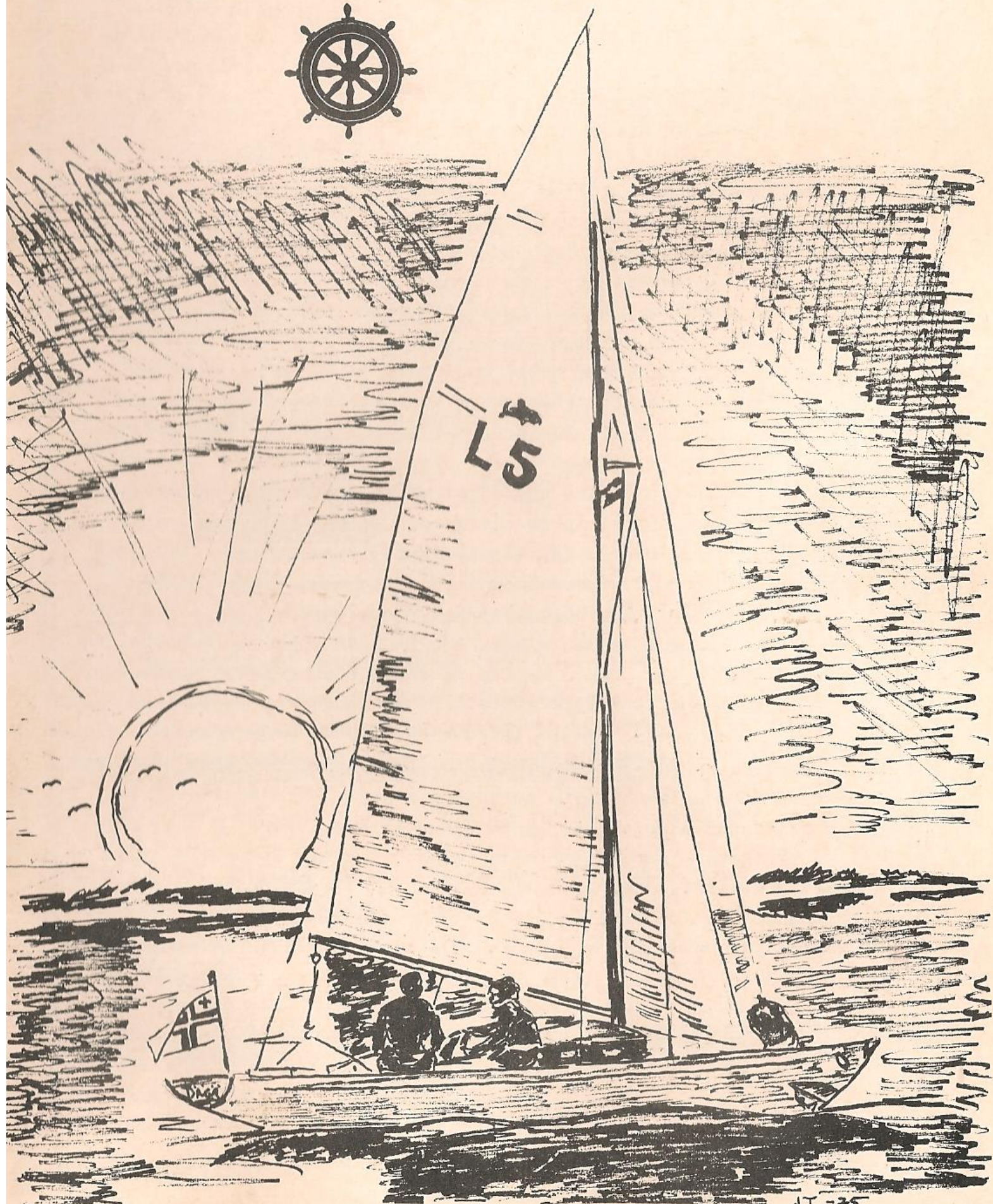

Töhnä

SARJASSAMME VOITTO KOTIIN

Vartiomme "Kollaa Kestää", johon kuuluivat joukkueenjohtajat Kyösti Hallikainen, Antti Pulkkinen ja Pekka Pyykkönen (tällä hetkellä Lento RUK 49:ssä) sekä minä, lähti klo 09.24 Mankkaan ja Juhanilan teiden risteyksestä. Matkalla ensimmäiselle rastille hajosi pyöräni, mutta se korjattiin heti. Rasti no 1, jossa oli suunnistusta meni pi-pariksi. Rastilla 2 meni jo paremmin ja saimme toiseksi eninteen pisteitä. Kyseessä oli liikennetietous. Rasti 3 sijaitsi Espoonlahden rannalla, jossa oli aiheena onkiminen. Saimme 7,5 g ahvenen ja sillä hel-tisi viidenneksi eninteen pisteitä. Rasti 4 oli Tillinmäessä, jossa pi-tti tunnistaa 15 valokuvaa eri puolilta Espoota. Saimme parhaat pisteet (yllättäen). Rastilla 5 piti vartijanjohtajan piirtää kartta (aikaa 5 min.), jonka jälkeen vartion muitten jäsenten piti löytää nasta puusta kartan avulla. Emme löytäneet, johon osasyyllisiä oli pallopäiset ras-timiehet. Rastit 6 ja 7 hylättiin, joka oli meille ehkä eduksi. Rastilla 8 piti kananmunaa saada rajatun alueen sisäpuolella olevaan ämpäriin ehjänä. Tämäkin tehtävä oli vähällä onnistua, mutta naru, johon muna oli löysästi sidottu pääsi kastumaan ja turposi, emmekä saaneet munaa irti narusta. Rastilla 9 oli Budjetti kysely. Olimme vasta kahdeksan-neksi parhaat (Huom sana PARHAAT toim. huom.). Jo rastilta 7 lähtien olimme ajaneet pimeässä, mutta vauhti ei siitä kuitenkaan huomattavas-ti vähentynyt. Rasti 10 olikin jo sitten yöpymisrasti, joka sijaitsi Sorvalammen rannalla, Ana ja Köpi pystyttivät laavun, Pekka alkoi val-mistaa ruokaa ja minä olin avustamassa 13 muuta oman lippukuntamme vartiota heidän etsiessään yöpymispaikkaa viereltämme. Ilta sujui rat-toisasti laulun ja syönnin merkeissä. Ana ja minä toimimme vuorotellen kipinämikroina läpi yön, koska meillä ei ollut makuupusseja mukana. Aamulla Pekka ja Köpi heräsivät pirteinä (me jäässä ja väsyneinä) ja olivat valmiita toisen päivän taistoihin. Otimme Anan kanssa aamulla tunnin tirsat ja kyllä se hyvää tekikin. Yöllä piti valmistaa savesta kuvapatsas, josta saimme 12:sta parhaat pisteet. Yöpymispaikan siis-teydestä tuli parhaat pisteet. Lähtö tapahtui klo 09.09.

Rastilla 12 pantiin vartionjohtajan taskuun tyhjä limupullo, joka piti täyttää vedellä. Köpi taiteili vedet tehtäväkäskypaperia hyväksi-käyttäen housuissani olleeseen pulloon alta aikayksikön. Tuloksena parhaat pisteet. Rastit 11 ja 13 oli poistettu. Rastilla 14 alkoi reit-tiajo. Piti ajaa oikeaa reittiä, jonka varrella oli tarkkailijoita. Saimme seitsemänneksi parhaat pisteet siitä. Sitten saavuimme Laulu rastille. Esitimme laulumme ja saimme kolmanneksi parhaat pisteet. Rasti 16 sijaitsi Leppävaaran kentällä, jossa vartion piti hiihtää rullasuksilla 4X200m. Olimme viidenneksi nopeimmat. Ensiapurastilta otimme sitten taas parhaat pisteet.

Seuraava sivu please.....

Matka oli aika"kesy" verrattuina aikaisempiin olleisiin. Reitti oli n. 76km. Todellisuudessa ajoimme lähes 105km. yhteispisteemme oli 53,75.

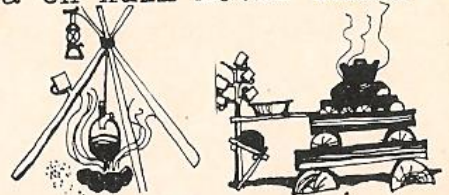
On olemassa ainakin viisi miljoonaa tarinaa siitä, kuinka voitimme Espoon Punaisen. Tämä on yksi niistä.

Ensinnäkin sarjassamme oli vain 4 vartiota, jotka tosin olivat kovaa porukkaa, kuten mekin. Suotakoon kaikki kunnia heidän kovalle yritykselleen.

Lippukunnan edustusvartiona "Silta yli aavan meren" päätimme valmistautua pt-kisaan huolella. Verestelimme muistoja kovista kisoista ja raudan lujasta vartiostamme ja rentouduimme huolellisesti odottaessamme seikkailua aina innostavassa Espoon Harmaassa.

Voiton avaimina käytimme seuraavia tietoja: I Kannattaa käyttää Voimaa
II Tiesimme, että onnea tarvitaan, ja hyvillä kisaajillahan on aina
onnea.

III juttu on semmoinen, että syksy ilman pt-kisoja on kuin metsä ilman puita.

Toim. huom. Edellisistä kirjoituksista varmastikin selviää punaisen sekä harmaan sarjan voittajat, joten lienee melko turha sen parempia tuloksia moisesta Fillari-pt-kisasta julkaista. Tap Tap Tap .

Keltaisessa sarjassa paras TapMe:n vartio sijoittui Viidenneksi. Tap Tap

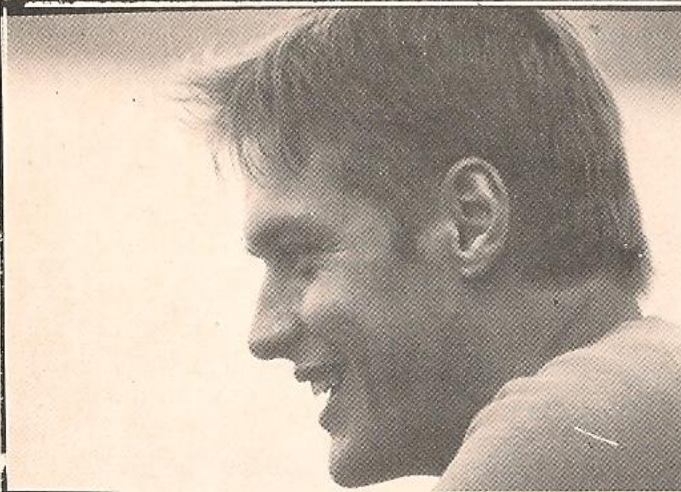
KUN OTATTE VAKUUTUKSIA !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Palo-, auto-, matka-, vene-, tapaturma-, mitä vaan vakuutuksia -
 NIIN OTTAKAA SE LIPPUKUNNAN KAUTTA!

Vakuutusosakeyhtiö Pohjolan asiamies No 251/1/358 Tapiolan Metsänkävijät ry

Lisätietoja: Pohjolan Espoon toimisto 460044

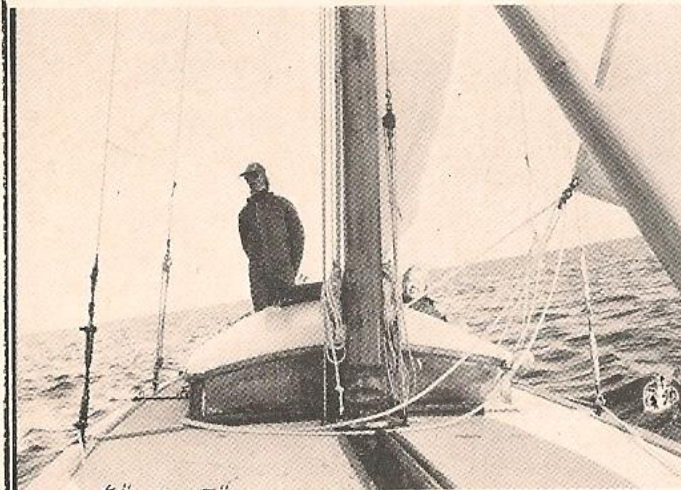
tai Ile 464753

J-P SERGIN = JUSSI

PORKKANJA DÄGAILEE

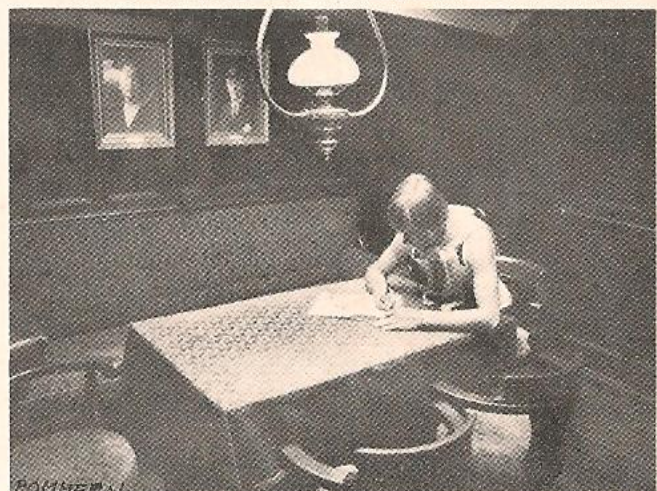
S: DÄGA JA SKIPPER EKI

DÄGA + SINGER (=INGER)

MARA SEKA RECCU

EKI DÄGÄN NAVIGOINTI HYTISSÄ

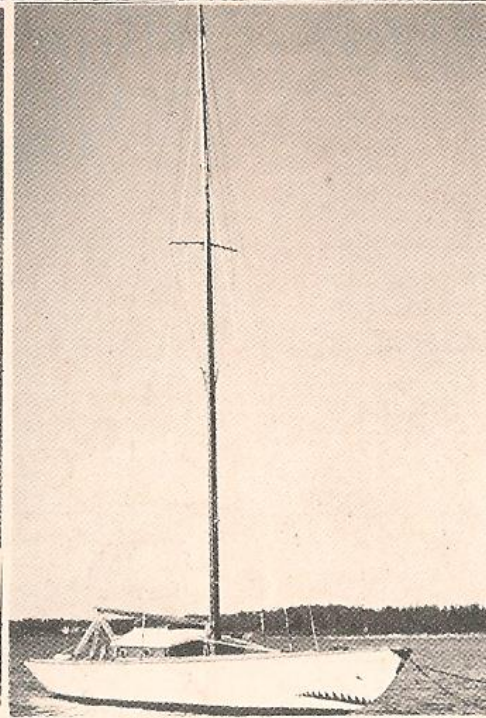
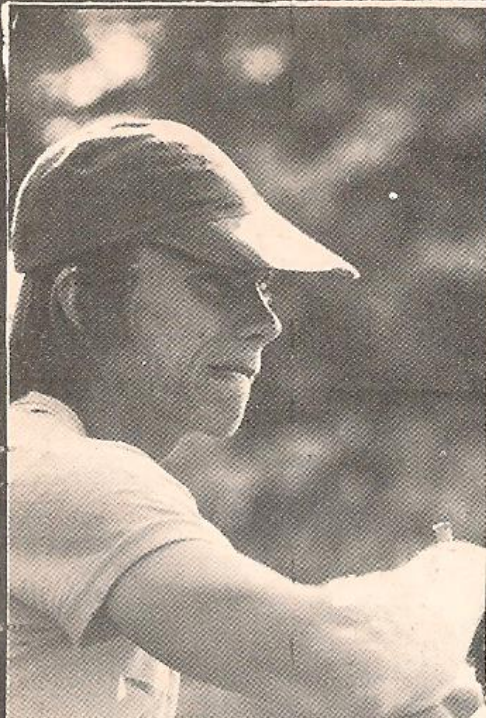

4 EETLA

S/4 DÄGÄ

TUODE

DÄGÄ

LOKI-1974 KIRJA KESÄ

Dägän historia kuulopuheina ja asiakirjatietoina

Dägän rakennusvuosi on, vastoin lokikirjan tietoja, 1937. Epäselvyydet rakennusvuoden ja rekisterinumeron L 5 välillä johtuu siitä, että veneen rakennuttanut arkkitehti Viljo Rewell halusi varata itselleen onnennumeron 5. Rewellin aikaisemman veneen numero oli myös L5. Joka tapauksessa L5:llä kilpailtiin Suomessa suurella menestyksellä ja se oli aikanaan maamme ehdottomasti tunnetuimpia veneitä (vrt. Hai-veneiden suosio!!) L5:llä käytiin kilpailemassa jopa Englannissa asti. Edellisen kertoi louhiveneiden 1974 mestari Jaatinen ja sanoi itsekin purjehtineensa sillä. Teekkaripurjehtijoilta alus ostettiin 30.05.-71 ja nimi Haisu muutettiin asiallisemmaksi - Dägäksi.

Rekku

-Inger ja Dägä pyllyt vastakkain satamassa
-pojat poimivat tytöille mustikoita jotka ne poimivat ne makoiisiin suihin.
-Eki ja Rekku tekivät päätöksen tutkia pilailuvälinekaupan kannattavuutta. Nimeksi tulisi Laura ja menestysartikkeleita ilisi kuminen vastatuulispinnu, virheelliset merikortit, mustikan taimet, joissa mustikat kuminaukalla kiinni varvussa ym.
-Teekutsut Die Dägällä, Syötiin Hakan sedän pikkuleipiä ja juotiin limunaatipullo tyhjäksi jotta Rekku sai aamulla hiekkaa vietäväksi kotiin ihanilta BEACHELTA. Naurettiin niin, että Eija lupas kuolla huomenna....
-Teimme päätöksen lähteä tyttöjen kanssa kohti Ahvenanmaata ja Maarianhaminan regattaa.....

-Klo 1500 Eki näki pingviinejä Horizontissa, Reccu uhkasi siirtyä pinnaan.

-Svenssoneita hirveet määrät täällä saaristossa, suhteessa 1:5

-Björkössä kutitettiin tyttöjä niin, että niiltä meni HERMOT !

-Ajauduimme fokalla satamaan josta vene ei enää noussut. Titikiki kutsuttiin apuun, mutta se sotkeutui omaan ankkuriköyteen. Oma jolla osottautui taas tarpeelliseksi. (Titikiki sotkeutui siis ensin omaan ankkuriköyteensä, jonka jälkeen naapuriveneen ankkuriköyteen ja taas omaansa jne... ja eikös siitä sitten syntynyt HIRVEÄ hässssssäkkä. toim. huom.)

-Plaspisteitä: Casinolla Eki Tanssi tytön kanssa tango silen Zion orkesterin ollessa kahvilla. sai valtavat aploodit ja innostuneen säestäjän yleisön joukosta. Ennen lähtöämme kiekaisimme V-0-5 huudot!

@#9112

MENU

Maa-artisokkakeitto
Jordärtskockopuré

Satunnettua siikaa ja munakokkelia

Rökt sik m. äggröra

Vasikansatula Orloff

Kalvadel Orloff

Vihanneksia Legymier

Ranokalaiset perunat Pommes frites

Madeirakuotike Madeirasaas

Mokkparfee ja pikkuleipiä

Moccaparfait m. smäbröd

VINS

Sherry Fino La Ina

Huegens Pieporter Gold

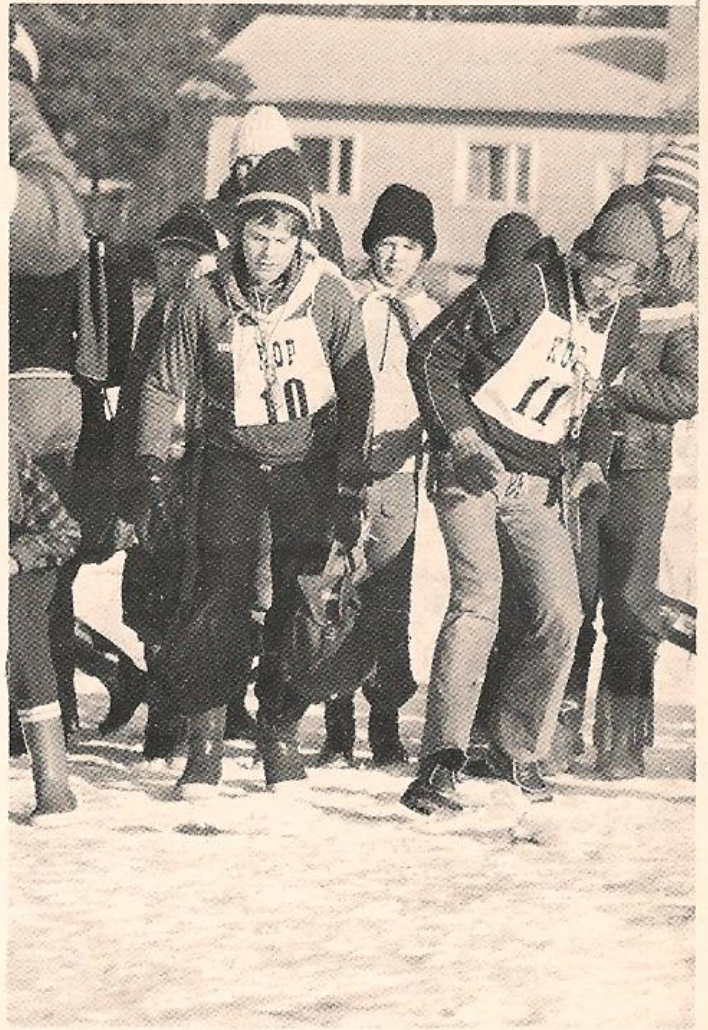
Château Cantemerle 1948

Rich Madeira Rutherford

Cognac, liqueur

s/y Dägän ruokalista
15.6-74

Sumuinen iltapäivä stadin sydä-
mmessä. Kaksi linja-autoa, ym-
päriillä kirjavasti puettuja olen-
toja. TapMen runsaslukuinen ret-
kue pölähtää paikalle. Kamat ka-
saan ja paikanvaltaukseseen. Vaih-
detaan muutama nokkela kompa he-
meläisten kanssa ja asetutaan
mukavasti. Matka SPJ:n talvikisoi-
hin alkaa. Matkanteko on katko-
naista, sillä aina löytyy joku
jota ahdistaa jostakin paikasta.
Lopulta pikkutunneilla kaarramme
vaasalaisen kansakoulun pihaan.
Käärimme pussit auki ja vajoamme
uneen. Aamulla hörppäistään teet
ja kokoonnutaan koulun pihalle
kuulemaan järjestäjien jutustelua.
PT-kisojen vartioiden siirtyvät läh-
töön ja katoavat vähitellen metsän
suojiin. Hiihtäjät kokoilevat suk-
sensa ja siirtyvät hiihtokeskuk-
seen. Ihmettelemme hämäläisten ja
pohjoiskarjalaisten voitelusere-
monioita ja lämmittelemme kaminan
ääressä. Tytöt saavat kunniaa al-
kaa. Maaseutulippukuntien tytöt
viuhahtavat metsään. Voittaja on
maalissa parissa minuutissa.
Mutta 18 v sarjassa tulee TapMen
vuoro. Raivoisan loppukiritaiston
päätteeksi Leena nappaa kullan
ennen Maritaa. Poikien sarjassa

menestys on hieman heikompi. Mutta mitäpä pienistä. Pääsemme takaisin kisa-
keskukseen lieksalaisten bussilla. Kisakeskuksesta on järjestetty kul-
jetus yörastille. Hissutteleminen jään yli harmaan rastille. Silta on jo
paikalla ja iloinen ilmatuli luo viihdykettä. Panda laatii keittoa, Niemi
makaa laavussa raaputtaen tyytyväisenä kainaloitaan. Lähdemme hyvissä
ajoin takaisin bussille, mutta kas... se on mennyt. Noidumme mehevasti
ja istumme odottamaan. Pian saapuu kuitenkin ajoneuvo, joka vie meidät
takaisin Vaasan yöelämän riemuihin. Aamulla siirrymme taas hiihtokes-
kukseen seuraamaan viestejä. Pojilla ei oikein mene nappiin, mutta ty-
töt tuovat hopeaa. Tuskin tytöt ovat maalissa kun Silta pölähtää paikal-
le ja sulkeutuu saunaan. Niemi on silkkaa aurinkoa. Synnytystehtävästä
täydet... Siirrymme kisakeskukseen seuraamaan tuloslaskentaa. Kollaaaja
Petroskoi ovat jo poissa kärjestä, mutta miten käy Sillan. Lopulta tu-
lee tieto. Kuudes. Niemi sytyttää sikarin. Iho on lyöty.
Jäljellä ovat päättäjäisseremoniat. Pakkaamme lukuisat palkintomme ja
majoitumme bussiin. Pitkä kotimatka alkaa. Välillä pysähdytään Hämeen-
kyrössä ja haukataan pienet pikapalat paikallisella nakkipajalla.
Puolen yön maissa valutaan Helsinkiin. Kaikki ovat ylen väsyksissä mutta
tunnelma on korkealla. Ensi vuonna haetaan lisää.

FILLERI

VETÄÄ KAIKISTA OVISTA

Tapiolan Metsänkävijät on Espoon suurin, taloudeltaan vahvin ja vaikutusvallaltaan laajin lippukunta. Valtavien johtajaresurssiemme ansiosta puuhailu on kuitenkin yksilöllisintä ja nerokkainta. Ilahduttavinta tilanteessa on kuitenkin sen tarjoama haaste ja pakko yrittää entistä ylivoimaisempiin suorituksiin. On hyvä olla.

Tiedotusvaikeudet ovat suurin ongelmamme. Uskon Pienen Savun jakamisen kolmeen säännöllisesti kokoontuvaan osaan yhdessä hyvän tahdon kanssa auttavan. Jokaisen Metsänkävijän on myös syytä muistaa, että tammikuun jälkeensä Töhnä ja muut partiolehdet tulevat vain jäsenmaksunsa maksaneille. Ristiriitojen, joita valitettavasti on esiintynyt eri ryhmittymien välillä, sääntelyn tehostamiseksi suosittelen nuoremmille eräpojille ja tarpojille vartiohihhuilismien ja fanaattisuuden hillitsemistä ja vanhemmille selvää valintaa joko toimia tehokkaasti lippukunnan hyväksi tai tästeden yksinäisinä ja hyljättyinä rypeä suurina johtajina partiopäälliköiden [REDACTED] tilaisuuksissa.

Toiminta on lippukunnan onnellisuuden mittari. Kevääseen mahtuu monia lippukunnan retkiä ja kilpailuja. Kohokohdiksi muodostunevat Lakeuden Kutsun järjestämä partiottaitokilpailu loppukeväällä ja talvileiri jähkä Espoon Lions Clubin avulla hankittavat sissiteltat saadaan. Kohta on myös aika, jolloin laavuretket vaikuttavat pirteimmiltä.

Tulevaisuuden tärkein tekijä on nuoren johtajapolven koulutus. Sen eräs vaihe huipentuu toivottavasti lippukunnan omaan partiojohtajakurssiin loppukeväällä. Koloja avataan kevään kuluessa Hakalehdossa, Mankkaalla ja Itä-Tapiolassa. Vahva jytä ja laabaaminen, syke, sisäiset mielipide-erot oikein kanavoituneena, puuhailu siellä täällä yötä päivää ja eräiden Tapiolan ja Olarin pikkulippukuntien suurien partiopäälliköiden hölmö kritiikki osoittavat, että meillä vetää kaikista ovista. Ikkunat ovat jopa auki joka suuntaan.

ILE

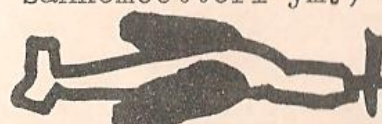

Jokainen on varmaan joskus rakentanut jonkinlaisen lennokin. Yleensä se on ollut yksinkertainen heittoliidokki. Muovisten lentokoneen pienoismallien rakentaminen on suosittua puuhaa. Mutta varsinaisten lentävien lennokkien ja liidokkien harrastus Suomessa on vielä melko vähäistä. Harrastuksen suosio on kylläkin vahvassa nousussa. Meillä uusi luokka-radio-ohjatut lennokit- on erityisesti lisännyt suosiotaan.

Mutta jos aletaan yksinkertaisemmista. Erilaisia lennokokiluokkia on monia ja jokaiselle löytyy sopiva, aina pikkupojasta isäpappaan asti. Aloittelijan kannattaa rakentaa ensin yksinkertainen liidokki tai kumimoottorilennokki, jonka avulla tutustutaan rakenteen, aerodynamiikan ja lennättämisen perusteisiin. Ja sitten erityyppisistä lennokeista ja liidokeista: Lennokki on jonkinlainen moottorin avulla kulkeva vekotin (kumimoottori, polttomoottori, sähkömoottori ym.) liidokki liihottelee ilman voimalähdettä.

Liidokit joko heitetään esim. rinteeltä ilmaan tai sitten hinataan hinaussiiman kanssa ylös. Liidokki voi olla joko vapaastilentävä tai radio-ohjattu. Niiden kärkivälit vaihtelevat noin 40-300 cm:n rajoissa. Radio-ohjattua liidokkia voi hyvissä olosuhteissa lennättää jopa tunteja kausia nousevien ilmavirtauksien avulla.

Lennokkeja on vapaastilentäviä, siimaohjattuja ja radio-ohjattuja. Vapaastilentävä lennokki voi olla varustettu kumi-, poltto-, sähkö- tms. moottoreilla.

Siimaohjatut lennokit ovat lähes poikkeuksetta polttomoottorilla varustettuja. Niitä ohjataan kahden teräslangan avulla. Lennokki lentää ympyrää, jonka keskellä lennättäjä ohjaa sitä. Siimaohjatulla voidaan lennättää myös taitolentoa.

Radio-ohjattavat lennokit ovat myös polttomoottorilla varustettuja, joskus myös sähkömoottorilla. Niitä voidaan lennättää aivan kuten isoa lentokonetta. Ohjaus tapahtuu pienellä radiolaitteella johon voidaan kytkeä esimerkiksi korkeusperäsin, sivuperäsin, siivekkeiden sekä kaasun ohjaus.

Lisätietoja lennokkiharrastuksesta saat esim. "Suuresta Lennokkikirjasta" tai "Lennokkiteknikan käsikirjasta", jonka voit tilata postiennakolla hintaan 23.- + postikulut osoitteella:

Suomen Ilmailuliitto ry Lennokkipakkaamo Arttolantie 1 00750 Hki 75

